

בל הכלים פרק שבעה עשר שבת

מסורה הש"ס

אהררינהו שמואל לאפיה - מיירי סהיה לכל הפחות מחלה על מחלה דמשום נר לאחד נר למאה לא משתריח אלא היכא שהוא ניכר שהוא עושה לנרר דתו לא גזרינן אפילו במימרו שמה ירבה בשבילי: הדרן ערך כל כתבי

אדעתא דרובא מדלקי - שמואל איקלע לבי אבין תורן אחא הדיא נכרי אדליק שרגא אהררינהו שמואל לאפיה, כיון דחוא דאייתי שמואל וקא קרי, אמר - אדעתא דנפשיה הוא דאדליק, אהררינהו אידו לאפיה גבי שרגא:

הדרן ערך כל כתבי

כל הכלים ניטלין בשבת ודלוסוסין עמסה - כל הכלים שיש להם דלתות כגון שידה חיבה ומגדל ניטלין בשבת ודלתות שיש להם צלון עמון ניטלין עמון: **ואע"פ שנתפרקו** - הדלתות מן הכלים ניטלין ואין דומין לדלתות הבית שאין ניטלין לפי שדלתות הבית אינן מן המוכן לטלטל שאינן כלי אצל אלו כן כלי אצל חבית: **קורנס** - מרטייל: **דבילס** - מאחר ששעאה עיגול עבה היא מאד וקשה כגבינה ואריך קורדוס לחמה: **ומגירס** - כעין סבין ויש בו פגיונות הרבה: **לגור כס אס** **הגבינה** - לחמו ולחלקו לפי שממדת לחמו דבר עב: **מגריס** - ודיל: **לגור כס אס סגורגרות** מן החביות: **רסס** - פאלאח: **מלגו** - כמין עתה שקורין פורקיא של ברזל ולו ג' שיניים ומתפקין בו קש בגורן: **לסס** - טליו לקמן: **מוזותה** - כוס - פלך פשייל: **כרכר** - רחיל: **לסמוכו** - לאכול בו חותים וכל פרי רך: **מסס של יד** - מחט קטן שחופר בו בגדים: **וסל סקאים** - מחט גדולה שחופרת בה שקיס: **לספוח בו אס סדנה** - מי שאבד מפתחו: **גמ' ולא מכטיא כחול** - קא סלקא דעתך ואע"פ שנתפרקו אבשבת דקתי רישא קאי ומשמע אע"פ שנתפרקו כיום מותרים ולא מיבעיא אס נתפרקו מאחש: **אדרסס** - מאי אע"פ שיד לחמנה, הא ודאי נתפרקו בשבת איכא למישרי משום דכי קדיש יומא הוון מוכנין לטלטל חגב חבית: **סכי קאמר כו'** - קאי אלא ארבוהא דנתפרקו, או בחול או בשבת קאי ולא מיבעיא כשהו מוחבין: **נוטלין** - משמע מסלקין אותם בשבת: **מיתר** - ליר שלהן: **לול** - צינ העשוי לתרגולין: **לא נוטלין** ולא מחוירין - כדמפרש ואילו חוררו צינ ממש הוא וסילוקו סתירה גמורה היא: **מאי קסבר** - שמתיר סילוקו ואוסר חוררו: **אי קסבר יש בנין ככלים** - וחוררו צינ על כרחיה אס יש צינ יש סתירה ואמרי נוטלין: **ושניטלו**

הכלים ניטלין בשבת ודלתותיהן עמון אע"פ שנתפרקו (בשבת) שאינן דומין לדלתות הבית לפי שאינן מן המוכן לטלטל אדם: **קורנס** לפצע בו את האגוזין: **קורנס** לחתוך בו את הדבילה, **מגריס** לגור בה את הגבינה, **מגריס** לגרוף בה את הגרונרות, את הבתים ואת *מלגו לתת עליו לקמן את הברוש ואת **מגריס** לחתוך בו *מגריס: **של יד ליטול** בו את הקוץ, **ושל סקאים** לפתוח בו את הדלתות: **כל הכלים ניטלין ואע"פ שנתפרקו בשבת** ולא מיבעיא בחול, **אדרבה בשבת מוכנין על גבי אביהן**, בחול, אין מוכנין על גבי אביהן: **אמר אביי ה"ב קאמר** כל הכלים ניטלין בשבת ודלתותיהן עמון אע"פ שנתפרקו **בחול ניטלין בשבת** ודלתותיהן עמון אע"פ שנתפרקו **וחל חבית ושל מגדל נוטלין אבל לא מחוירין** ושל לול של תרגולין לא נוטלין ולא מחוירין בשלמא של לול של תרגולין קסבר כיון דמתברי בארעא יש בנין בקרקע יש סתירה בקרקע אלא ישל שידה ושל חבית ושל מגדל מאי קסבר: **אי קסבר יש בנין בכלים יש סתירה בכלים ואי אין סתירה בכלים אין בנין בכלים** אמר אביי לעולם קסבר יש בנין בכלים יש סתירה בכלים וישניטלין: **קאמר א"ל רבא** (שחי תשובות בדבר) **הוא דנוטלין קתני ועוד מאי אבל לא מחוירין**: אלא אמר קסבר *אין בנין בכלים ואין סתירה בכלים וגו' **שמו יתקע**: נוטל אדם קורנס כו': אמר **רב יהודה קורנס** של אגוזין לפצע בו את האגוזין אבל של נפחין לא, קסבר: **דבר שמלאכתו לאיסור** אפילו לצורך גופו אסור א"ל רבה אלא מעתה סיפא דקתני **ואת דרחת ואת המלגו לתת עליו לקמן רחת ומלגו מי מייחדי ליה לקמן**: אלא אמר רבה **קורנס של נפחין** לפצע בו האגוזין קסבר דבר

הדרן ערך כל כתבי

קאמר וה"ל דלת של חיבה שידה ומגדל שניטלו אין מחוירין: **מאי סמירוסאין בנין** - הלכך נוטלין ומיחו אין מחוירין מדרבין: **גוירס סמא יתקע** - בחוקה בסבין ויחדות וואה ליה גמר מלאכה ומיב משום מבה בפשיטת קורנס של אגוזים - המיוחד לפליעת אגוזים הוא דקתני מתניין דנוטלין אורו למלאכתו משום דעיקרו למלאכה היתר: **אבל של נפחים** - דעיקרו למלאכה איסור לא: **לגור כס** - שגופו נריך עוד למלאכה אחרת של היתר אין מוטלין אורו לאותה מלאכה וכ"ש אס אין נריך לגופו אלא שניטלו ומוטלין: **איכא לאוקומא בעשויין ומיוחדין** לכך בר מהני דליכא דעביד ליה להכי: **דבר**

הכלים ניטלין בשבת ודלתותיהן עמון גרסינן ולי"ג כל הכלים ניטלין דטובה איכא דאין ניטלין כגון מסך גדול ויחד של מהריסה דאפילו ר"ש מודה כדאיכא בשילהי מכלתין (דף ק"ז) וכגון חלחל* בת תרי טרי לחבר רבה בשילהי כמה מדליקין (דף לה) וכן הלכות לרבי יהודה* ונר יין* מ"ה: **אדרבה** בשבת מוכנין אבז חבית - אע"פ דלקמן בפירקין (דף קכד) אמר איכא גבי שברי כלי חרס דשרי לטלטל ויחד כששברו כמ"ס מששברו בשבת לא דמיא דהכא אכתי כלי הוא שעדיין עומד למלאכה ראשונה ורואי להתחבר הכסוי עם הכלי אבל לקמן לא חשיב כלי אלא מחמת שעומד למלאכה אחרת הלכך כששבר בשבת אסור טפי דהוי טל: **לעולם** קסבר יש צינ בכלים ט"ו וכשניטלו מוטלין קאמר וה"ל הברייתא דלת של שידה חיבה ומגדל ניטלין פירוש מוטלין כשניטלין ולא כפירוש הקומרים דמפרש שניטלין דקתי הייט שניטלו קאמר כלומר כשניטלו אין מחוירין איתן דלא יתכן לפרש כן ניטלין דסיפא אלא לשון טלטול הוא כדפרשתי ופריך וה"ל נמי נוטלין קתני ועוד מאי אבל לא מחוירין דלא שייך למיחייב אמילתיה דלא (דמיא) שייך כלל למאי דאייירי בה דמשיקרא קאמר ניטלין שמוחר לטלטל ואין בו איסור מוקפה והדר קאמר אבל לא מחוירין שהוא משום איסור צינ מאי ענין זה אלא זה לא שייך כה"ג למיחייב אבל כלל: **רחת** ומלגו מי מייחדי ליה לקטן - ורבי יהודה ידע ליה לסיפא אלא דילמא הוה מוקי לה בשיתדה לכך ככל הגך דמתניתין ואס תאמר והאמר רבי יהודה אמר שמואל שפרק אלו קשרים (לשיל דף ק"ג) כלי קינאי מותר לטלטל בשבת דהייט לצורך גופו אע"פ שמלאכתו לאיסור ואין לומר (דמשמע) דשמואל קאמר ליה וליה לא סבירא ליה מדבעי מיניה מרב יהודה כו'ד עליון וטובד התחתון מרו חין ולאו ורפיא צדיה משמע דס"ל הכי ועוד דרב יהודה גופיה בסוף סירה (לשיל ד' מ"ו) קאמר שרגא דמישחא שרי לטלטלי ואין לומר דמיירי כשייחוד היתר כדמוקי רב יהודה הגך דמתני' דהא כלי קינאי לא פוסיט העליון וטובד התחתון כמי ויש לומר דלא אסר רב יהודה אלא דומיא דפיטע אגוזים סהיא מלאכה גרופה לגבי קורנס שמוחד למלאכה תאובה וכן כל הגך דמתניתין הוה אסור בלא ייחוד למלאכה היתר שלהן מלאכה גרופה היא לגבי הגך כלים שמוחדין למלאכה תאובה אבל כלי קינאי ושרגא דמישחא מותר לטלטל לטקך גופן דמלאכה שלהן תאובה יותר מפיטע אגוזים:

הדרן ערך כל כתבי

לפנות מקומו דאין מוטלין: מי מייחדי לקטן - בשלמא כוליה הגי דמתני' איכא לאוקומא בעשויין ומיוחדין לכך בר מהני דליכא דעביד ליה להכי: **דבר**

נושא: בנין וסררה בבלים

מגריס: קורנס: ג' דגור: קורנס: פ"ג

נושא: קורנס לפצע: בן אגוזים - איז מין קינאי: דאגוזים: נפחים: ג' דבילס: י' דבילס

מגריס: רבינו הנגאל: בנין שאינו מכיר: אבל אם מכיר אסור: ת"ש עיר של ישראל: תבירין דין ט': קורנס: תבירין דין ט': חזרה: חזרה

פירוש מגדל [וכתובה] ששניטלו חיבה המוכן

פירוש מגדל [וכתובה] ששניטלו חיבה המוכן

לשיל קו' סבירין ד

תוספתא ט"ו

עירובין לה: ג"ס: י"א: כ"ג

ירמיהו ופסיק: חזקוני: וכן איתא: בראש דריס: לשלם

דגרות: הבי"ח: (ח) תוס' ד"ס: לשלם וכו': ופריך והא: ניטלין קתי: ולא חיי נמי: נתפרקו ט"ו: ועוד מאי חביל:

דבר: א"ל כל קורנס מותר: א"ל זה גבד: אבל קורנס של נפחים: וכו' וכו' א"ל רבה אלא מעתה סיפא דקתני: ואת דרחת ואת המלגו לתת עליו לקמן: פי' לתת עליו סמאל לקמן כגון חבשיל: רחת ומלגו [פי'] סבירין בני' א* (כ) נראה דחבר דבב"י רבינו ושל דלת של שירס: ובל חביס ובל מגדל נוטלין חכל לא מחוירין